

Pe lângă faptul că slavistica și-a lărgit sfera de activitate, prin înființarea celor două universități, amintite mai sus, la universitatea Carol ea a luat o dezvoltare, care avea să transforme Praga într-un mare centru de slavistică. Astfel, s-au înființat catedre speciale pentru toate limbile și literaturile slave, în fruntea cărora au fost numiți specialiști de seamă dintre învățații neamurilor respective. Aceștia au putut să inițieze tineretul ceh și slovac în limba și cultura popoarelor lor. Ne gândim, în primul rând, la energicul sloven Matyáš Murko, cunoscut atît prin opera lui științifică, cît și prin simțul său de organizare, apoi la Vl. A. Francev, E. A. Ljackij, ruși, la M. Szykowski polonez și Al. Kolesa, ucrainian. Alții au funcționat ca lectori, de pildă: Dr. Prohaska, croat, M. Krejčmar, sîrb din Luzacia, I. Šaunová, poloneză și. a.

În acelaș timp, a luat ființă la Praga o revistă de slavistică „Slavia”, care a preluat tradiția publicației atît de cunoscute a lui Jagič, «Archiv für Slavische Philologie». Fondatorii revistei, M. Murko pentru problemele de istorie literară și Ol. Hujer pentru lingvistică, au strîns, foarte curînd, în jurul lor un grup de specialiști din țară și din străinătate. (Slavia publică studii în toate limbile slave, ca și-n orice limbă de circulație internațională).

Cea mai mare contribuție a fost desigur înființarea Institutului slav din Praga ca o instituție independentă cu fonduri proprii, care a desfășurat o bogată activitate științifică.

Clădită pe astfel de temelii cum era și firesc, slavistica cehă a trecut la inițiative pe linia relațiilor internaționale. Astfel, cu prilejul comemorării a o sută de ani de la moartea lui Josef Dobrovský, în 1929, s-a organizat la Praga primul congres internațional al filologilor slavi, la care au luat parte cei mai de seamă reprezentanți din domeniul slavisticii din țările slave și neslave. A fost primul congres științific internațional, la care a participat și o numeroasă delegație de învățați din URSS.

În afară de aceste realizări pozitive, slavistica din timpul primei Republici Cehoslovace, și-a avut lipsurile ei. Înainte de toate, din motive politice au fost excluse din cercul intereselor științifice noua Rusie, Ucraina și Bielorusia. O altă lipsă s-a manifestat în sensul că deși exista o pronunțată orientare politică spre Occident, totuși practic slaviștii găseau cu greu o valorificare în această direcție.

În timpul ocupației germane universitățile fiind închise, slavistica cehă a fost lichidată. Însă baza ei organizatorică n-a fost complet desființată, tocmai spre a fi folosită pentru scopurile propagandei naziste. S-a făcut chiar o încercare de a cîștiga colaborarea prof. Murko, care înainte de primul războiu mondial fusese profesor la universitățile germane, și avea întinse relații cu învățații nemți. Cu toate acestea, venerabilul învățat a refuzat de plano colaborarea propusă. Poziția slavisticii germane de la universitatea din Praga era destul de slabă. Reprezentantul ei cel mai de seamă, prof. G. Gesemann, a părăsit Praga în timpul războiului și curînd după aceia a încetat din viață. Institutul slav însă n-a fost desființat, ci numai trecut în cadrul institutelor științifice de pe lângă